

STORTINGET

Innst. 146 L

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra justiskomiteen

Prop. 165 L (2016–2017)

Innstilling fra justiskomiteen om Lov om våpen, skytevåpen, våpendelar og ammunisjon (våpenlova)

Til Stortinget

Sammendrag

Justis- og beredskapsdepartementet tilrår at gjeldende lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon m.v. vert avløyst av ei ny våpenlov (våpenlova). Gjeldande våpenlov er over 50 år gamal og gjev generelle retningslinjer for det å erverve og ha våpen. Gjeldande våpenlov er utfylt av eit omfattande forskrifts- og instruksverk som gjer det vanskeleg å halde oversyn over kva som er gjeldande rett.

Departementet ønskjer å gjere regelverket meir føreseieleg ved mellom anna å lovfeste sentrale reglar som etter gjeldande rett er regulerte i forskrift.

Lovframlegget er i hovudsak ei lovfesting og klargjering av gjeldande rett. Lovframlegget har likevel reglar som vil vere ei skjerpning i høve til gjeldande regelverk. Desse skjerpningane gjeld først og fremst kva våpentypar som skal kunne ervervast, då det er føreslått å lovfeste eit forbod mot å erverve eller å ha halvautomatiske rifler med størst skadepotensial. Det vil seie halvautomatiske rifler som opphavleg er konstruert for heilautomatisk funksjon eller for militære eller politiet. Det er føreslått unnatak på strenge vilkår for sportsskyttarar, våpensamlarar og andre som kan dokumentere eit særleg behov. Det er føreslått å innføre eit særskilt krav til vandel for å kunne få løyve til å erverve eller å drive næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar eller ammuni-

sjon. Reglane for tilbakekall av løyve til å drive næringsverksemd er føreslått skjerpa. Det er også føreslått å styrke kontrollen med deaktiverte skytevåpen, skytevåpen som i dag er unnatekne frå løyve- og registreringsplikt, og med skytevåpen i døds- eller konkursbu.

Lovframlegget implementerer også dei krava som det reviderte EU-våpendirektivet set til vår nasjonale våpenlovgjeving, jf. Prop. 166 S (2016–2017).

Samandraget nedanfor gjev eit kort oversyn over hovudinnhaldet i proposisjonen, med vekt på dei framlegga som representerer noko nytt i høve til gjeldande rett.

Bakgrunnen for lovframlegget

Etter tilråding frå justisministeren vart det ved kongeleg resolusjon 18. juni 2010 oppnemnt eit offentleg utval (våpenlovutvalet) for å gjere ein total gjennomgang av gjeldande våpenlovgjeving og kome med framlegg til ny lov om skytevåpen og ammunisjon eller gjere naudsynte endringar i eksisterande lov.

Våpenlovutvalet leverte si utgreiing 5. desember 2011 som NOU 2011:19 Ny våpenlov – Gjennomgang av gjeldande våpenlovgivning og forslag til ny våpenlov.

Internasjonale rammer for våpenlovgjevinga

I kapittel 3 følgjer eit oversyn over internasjonalt regelverk, som set dei ytre rammene for vår nasjonale våpenlovgjeving.

Utanlandsk rett

I kapittel 4 følgjer eit oversyn over reglane for erverv og innehav av skytevåpen i Sverige, Danmark og Finland.

Føremål og definisjonar

Departementet føreslår i kapittel 5 ein føremålsparagraf i lova. Hensikta med ei slik føresegn er dels å få fram hovudføremålet med lova, og dels å gje føringar for den nærare praktiseringa av regelverket. For å oppfylle denne hensikta må føremålsparagrafen vere tilstrekkeleg klår.

Hovudføremålet med lova må vere å tryggje samfunnet mot feil- eller misbruk av våpen. Ved at føremålsparagrafen berre omtalar tryggingmessige forhold, kjem det klart fram at behovet for samfunnstryggleik ved motstrid skal gå føre den einskilde sitt behov for skytevåpen.

Departementet meiner at ei føresegn som definerer sentrale omgrep i lova, gjer regelverket betre tilgjengeleg. Ei lovfesting av definisjonar gjer det likevel krevjande å oppdatere regelverket. Departementet ser det difor som hensiktsmessig å avgrense legaldefinisjonane i lovframlegget § 2 til dei definisjonane som er naudsynte for å definere lova sitt saklege verkeområde. Departementet ser at dette kan gjere lova mindre utfyllande, men meiner at omsynet til eit meir fleksibelt regelverk veg opp for denne ulempa. For å bøte på denne ulempa tilrår departementet å fastsette forskriftsheimlar til å fastsette definisjonar av omgrep som ikkje er omtala i lova, jf. lovframlegget § 41 nr. 1.

Lova sitt saklege og stadlege verkeområde

Departementet føreslår i kapittel 6 at lova bør ha ein regel som definerer lova sitt saklege verkeområde. Ein slik regel er gjeve i lovframlegget § 3. Våpen som ikkje vert rekna for skytevåpen, kan også ha eit stort skadepotensial. Av pedagogiske omsyn tilrår departementet at lovframlegget klargjer at verkeområdet også omfattar slike gjenstandar.

Departementet tilrår å vidareføre gjeldande unntak for dei våpna, skytevåpna, våpendelane og ammunisjonen som vert nytta av Forsvaret og politiet. Departementet tilrår vidare at lovframlegget fastset forskriftsheimlar til å kunne gjere unntak frå lova sitt verkeområde, slik at regelverket er tilpassa eventuelle framtidige behov for særordningar, jf. lovframlegget § 41 nr. 3.

Skytevåpen har lang levetid, og om reglane ikkje får verknad for allereie tildelte løyve, vil slike våpen vere tilgjengelege over lang tid. Ei slik løysing vil difor langt på veg undergrave verknaden av eit forbod. Departementet tilrår difor at forbodet også skal gjelde for allereie tildelte våpenløyve. Det vert tilrådd å fastsette overgangsreglar som legg til rette for at dei som har slike våpen, får ein frist på tre år etter ikraftsetjing av denne lova, til å avhende dei våpna som er omfatta av forbodet, jf. lovframlegget § 43. Sjølv om våpenet ikkje lett kan omsettast i Noreg, vil dei likevel kunne avhendast til land som framleis tillèt denne våpentypen. Dei våpna som ikkje vert avhenda innan fristen, må innleverast eller deaktivertast.

Krav til løyveplikt og forbod mot særskilde våpen, skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon

Kapittel 7 i proposisjonen omhandlar kva skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som skal vere løyvepliktige, og kva av slike gjenstandar det skal vere tillate å erverve og ha. Departementet føreslår å vidareføre gjeldande ordning med krav til løyve for å erverve og ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon, samt å innføre forskriftsheimlar om krav til registreringsplikt, jf. framlegget til §§ 5-7. Denne forskriftsheimelen skal i hovudsak oppfylle krav til registreringsplikt for deaktiverte skytevåpen etter EU sitt reviderte våpendirektiv.

Departementet føreslår å innføre eit forbod mot halvautomatiske rifler som opphavleg er konstruerte med heilautomatisk funksjon, eller for militære eller politiet, med særskilte unntaksreglar for nærare bestemte sportsskyttarar og våpensamlarar.

I lovframlegget § 6 tredje ledd er det innført ein forskriftsheimel til å kunne gje forbod mot nærare bestemte våpendelar, som enten saknar ein lovleg bruk eller som gjev skytevåpen særskilt farlege eigenskapar.

Grunnlag for erverv av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon

Departementet føreslår å lovfeste at jakt, sportsskyting og samling kan gje grunnlag for erverv av skytevåpen, sjå nærare om dette i kapittel 8 i proposisjonen. Dei framlagde reglane er i all hovudsak ei vidareføring av gjeldande rett, medrekna også vilkår for erverv på anna grunnlag enn jakt, sportsskyting eller samling, jf. framlegget til § 14.

Kven kan erverve eller ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon

Kapittel 9 i proposisjonen omtalar kven som kan erverve skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon. Departementet føreslår å vidareføre gjeldande aldersgrenser for erverv av skytevåpen og våpendelar, men slik at det som noko nytt vert gjeve heimel til å kunne gje personar over 18 år fritak frå alderskravet på 21 år for erverv av pistol eller revolver, jf. lovframlegget § 15.

Departementet føreslår å erstatte gjeldande krav til at søkar må vere påliteleg, med eit krav til vandel. I tillegg er det føreslått å presisere at vedkomande sin helse-tilstand, eventuell tilknytning til kriminelle miljø, samt andre tryggleiksmessige forhold, vil vere relevante moment i skikkavurderinga, jf. framlegget til § 16 første ledd. Vidare føreslår departementet at politiet kan setje krav til butid for utlendingar som ikkje kan leggje fram vandelsattest frå eit anna EØS-land, jf. framlegget til § 16 andre ledd. Departementet føreslår også å innføre krav til vandel for juridiske personar som skal erverve skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, jf. framlegget til § 17.

Krav til oppbevaring, transport, inn- eller utførsel

Kapittel 10 i proposisjonen omhandlar reglane om lån, transport, oppbevaring samt inn- og utførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon.

Departementet føreslår som noko nytt at også lån av skytevåpen krev løyve frå politiet, sjå framlegget til § 18 første og andre ledd. Hensikta med denne endringa er å betre kontrollen med kven som får tilgang til skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon. Framlegget er likevel ikkje meint å gjelde for kortvarig overlating av skytevåpen eller våpendelar under forsvarleg tilsyn.

Departementet føreslår å lempe noko på kravet til oppbevaringsstad, slik at politiet kan samtykke til at skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon for inntil eitt år av gangen vert oppbevarte på anna adresse enn der vedkomande bur fast, sjå framlegget til § 19 andre ledd. Krava til trygg oppbevaring gjeld også for oppbevaring på mellombels adresse.

Næringsverksemd, tilverking, merking og godkjenning

Kapittel 11 i proposisjonen omhandlar næringsverksemd, tilverking, deaktivering og merking av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, samt godkjenning av skyttarorganisasjonar og skytebaner.

Departementet føreslår å innføre reglar om løyveplikt for å drive andre former for næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon enn handel, tilverking eller reparasjon, sjå framlegget til § 23 første ledd. Vidare er gjeldande fritak for løyve for børsemakarrar med meisterbrev føreslått teke bort, slik at desse vert omfatta av kravet til løyve for å kunne drive næringsverksemd.

Departementet føreslår å lovfeste krav til merking av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon, og å innføre krav om at også dei som omsjet slike gjenstandar, må sikre at gjenstandane er merka på lovleg måte, sjå framlegget til § 26 første ledd. Det vert føreslått å lovfeste reglar om når skytevåpen skal reknast som deaktiverte, men slik at dei tekniske krava vert lagde til forskrifta, jf. framlegget til § 27 første ledd.

Departementet føreslår også å lovfeste reglane om godkjenning av skyttar- og våpensamlarorganisasjonar, samt reglane om at forbunda sine tekniske program må vere godkjende av politiet for å kunne gje grunnlag for erverv av skytevåpen til sportsskyting, sjå framlegget til § 28.

Kontroll med og tilbakekall av tildelte løyve

Kapitla 12 og 13 omhandlar politiet sin kontroll med våpenløyve og tilbakekall av tildelte løyve eller godkjenningar samt politiet sin kontroll med skytevåpen i døds- eller konkursbu.

Departementet føreslår å lovfeste ei plikt for politiet til å føre kontroll med om løyvehavar framleis oppfyller

dei personlege vilkåra for våpenløyvet, sjå framlegget til § 30 første ledd. Regelen skal samstundes sikre gjennomføring av dei krava som EU sitt reviderte våpendirektiv set til våpenkontroll. For å styrke politiet sin kontroll med tildelte løyve og godkjenningar føreslår departementet å gje politiet heimel til å kunne krevje utlevert kopi av medlemslister frå godkjende skyttar- og våpensamlarorganisasjonar.

Departementet føreslår å innføre ein heimel for politiet til å kunne ta mellombels hand om skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon utan å sende førehandsvarsel om tilbakekall av våpenløyvet, sjå framlegget til § 31 fjerde ledd. Vilråa for mellombels overlating er at det ligg føre ein grunna mistanke om brot på dei personlege vilkåra, og at det er grunn til å tru at våpenet kan verte misbrukt. Ei slik avgjerd kan gjelde for inntil to veker. Etter den tid må politiet enten sende førehandsvarsel om eller gjere vedtak om å tilbakekalle våpenløyvet.

Når vedtak om tilbakekall er endeleg, føreslår departementet at politiet ikkje lenger skal ha plikt til å avhende gjenstandar på vegne av eigaren, og at dei skal kunne destruere gjenstandar som ikkje er avhenda innan 12 månader frå endeleg vedtak om tilbakekall, sjå framlegget til § 31 femte ledd.

Departementet føreslår vidare å skjerpe reglane for tilbakekall av løyve til å drive næringsverksemd slik at denne regelen vert lik som for tilbakekall av andre våpenløyve. Dette betyr at politimeisteren «skal» tilbakekalle løyve ved brot på dei personlege vilkåra, sjå framlegget til § 32 første ledd.

Det vert føreslått å lovfeste ein heimel til å kunne tilbakekalle godkjenningar som skyttar- eller våpensamlarorganisasjon ved brot på dei krava som gjeld for godkjenninga, sjå framlegget til § 33. Det er også føreslått å innføre ei plikt for bustyrar eller arvingar til å melde frå til politiet om funn av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon i buet, sjå framlegget til § 34 og § 35.

Forvaltning, våpenregister, straff og gebyr

Kapittel 14 omhandlar reglane om våpenregister, gebyr, straff, sakshandsamingsreglar og reglar om tidsavgrensa våpenamnesti.

Departementet føreslår at våpenregisteret vert ført vidare, sjå framlegget til § 36. Vidare føreslår departementet å gje heimel til å krevje gebyr for utferdning av alle typar løyve eller godkjenningar i medhald av lova, slik at ordninga med gebyr ikkje lenger berre skal gjelde for nærare bestemte saktypar. Vidare vert det føreslått å innføre reglar om at politiet kan krevja dekning av utgifter til naudsynt bistand frå sakkunnige, sjå framlegget til § 37.

Reglane om straff er føreslått vidareført, men slik at det vert lovfesta kva for brot på våpenlova som er strafflagde, sjå framlegget til § 39. Likeeins føreslår departementet å vidareføre reglane om våpenamnesti.

Forskrift og overgangsreglar

I kapittel 15 vert forskriftsregulering og overgangsreglar omtala. Departementet føreslår å innføre ei ordning der dei bundne forskriftene står i den einskilde paragrafen, medan dei valfrie forskriftene vert samla i ein særskild forskriftsregel, sjå framlegget til § 41.

Departementet tilrår å fastsette overgangsreglar for personar som vert omfatta av det nye forbudet mot nærare bestemte halvautomatiske rifler, slik at desse får ein frist på tre år etter ikraftsetjing av lova til å enten oppfylle dei særskilde vilkåra for å kunne ha denne våpentypen, deaktivere, destruere eller avhende skytevåpna til land som framleis tillèt denne våpentypen, sjå framlegget til § 43. Departementet tilrår også å gje ein heimel til å kunne fastsette overgangsreglar i forskrift.

Departementet har ikkje teke stilling til når lova vil tre i kraft. Lova vil uansett ikkje kunne setjast i verk før ny våpenforskrift er fastsett. EU sitt reviderte våpendirektiv opererer likevel med fristar for gjennomføring for dei ulike reglane, høvesvis innan 14. september 2018, 14. desember 2019 og 14. mars 2021. Dei reglane i lovframlegget som skal gjennomføre direktivet, må difor setjast i verk innan desse datoane, og einskilde av desse truleg før heile lova kan tre i kraft.

Det er også behov for å gje overgangsreglar, jf. framlegget om å innføre forbod mot halvautomatiske rifler med størst skadepotensial. I kva grad det er behov for fleire forskriftsreglar, vil departementet kome attende til i samband med fastsetting av ny våpenforskrift.

Økonomiske og administrative følgjer

Lovframlegget vidarefører i stor grad gjeldande reglar i våpenlov og forskrift og endrar ikkje politiet si våpenforvaltning i vesentleg grad.

I lovframlegget er det likevel gjeve reglar som vil få økonomiske og administrative følgjer. Det vert vist til kapittel 16 i proposisjonen.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Jan Bøhler, lederen Lene Vågslid og Maria Aasen-Svensrud, fra Høyre, Peter Frølich, Guro Angell Gimse og Frida Melvær, fra Fremskrittspartiet, Liv Gustavsen og Solveig Horne, fra Senterpartiet, Jenny Klinge og Emilie Enger Mehl, og fra Sosialistisk Venstreparti, Petter Eide, viser til at det er behov for en gjennomgang av gjeldende våpenlov. Nåværende lov er mer enn 50 år gammel og har vært utfyllt med et omfattende forskrifts- og instruksregelverk som det er vanskelig å sette seg inn i.

Komiteen viser til at forslaget til ny våpenlov tydeliggjør reglene for erverv og bruk av skytevåpen til-

passet dagens samfunnssituasjon, og viktige prinsipielle spørsmål er løftet opp fra forskriftsnivå til loven. Dette vil etter komiteens vurdering bidra til et tydeligere og mer forutsigbart regelverk, men også et strengere regelverk. Ny våpenlov skal ivareta behovene til legale brukere av skytevåpen, samtidig som myndighetenes kontroll med skytevåpen styrkes og samfunnssikkerheten ivaretas.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti er enige i at det er hensiktsmessig å samle forskrifter og instruksjoner i en ny lov slik at den blir mer oversiktlig, enklere å forstå og dermed å følge. Lovframlegget er dermed i all hovedsak en lovfesting og klargjøring av gjeldende rett, men med enkelte og nødvendige innstramminger.

Etter disse medlemmers syn vil en våpenlov med en formålsparagraf som legger vekt på å trygge samfunnet og at hensynet til samfunnstryggheten alltid går foran individets behov for skytevåpen, være viktig og riktig. Formålsparagrafen skal og må ligge til grunn for de lovendringer som foreslås, og disse medlemmer konstaterer at det i all hovedsak er gjort. Disse medlemmer legger også til grunn at EUs våpendirektiv med de foreslåtte endringer er oppfylt.

Disse medlemmer viser til at en viktig forutsetning for at ny våpenlov skal oppfylle formålsparagrafen, er at loven skal gjelde for allerede tildelte løyver for våpen som er omfattet av forbudet. I motsatt fall ville forbudet langt på vei ikke vært gjeldende. Disse medlemmer er derfor enige i et slikt forslag med de overgangsregler som er foreslått.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet vil vise til at aktiviteter som jakt og konkurranseskjting har lange og gode tradisjoner i Norge. Jakt- og skytterorganisasjonene er en viktig del av det frivillige Norge, og det er viktig at våpenlovgivningen tar hensyn til dem som driver med lovlig aktivitet på dette feltet. Samtidig er det viktig å sikre at reglene ivaretar samfunnssikkerheten på tilstrekkelig måte. Disse medlemmer vil understreke at vi har en streng våpenlovgivning i Norge, og mener at vi også i fremtiden skal ha dette. Disse medlemmer støtter at det foreslås en ny lov med sikte på å klargjøre reglene og sikre mer forutsigbarhet. Likevel mener disse medlemmer at det er nødvendig å gjøre enkelte endringer i lovforslaget for å ivareta rettighetene til lovlydige våpeneiere. Det vises i denne sammenheng til egne merknader og endringsforslag.

EUs våpendirektiv

Komiteen viser til at forslaget til ny våpenlov er tilpasset EU sitt regelverk. EUs opprinnelige våpendirektiv fra 1991 er et såkalt Schengenrelevant direktiv og

er derfor implementert i norsk rett. Som følge av flere terrorhendelser i Europa har EU nylig vedtatt et revidert våpendirektiv som skal gjennomføres innen 14. september 2018, med unntak av enkelte regler som skal iverksettes innen 14. desember 2019 og 14. mars 2021.

Kort oppsummert viser komiteen til at EUs regelverk er brakt opp til norsk standard, det vil si slik norsk våpenlov har vært praktisert i mange år. Det har derfor ikke vært behov for å gjøre store endringer som følge av EUs reviderte våpendirektiv. De endringer som det har vært nødvendig å implementere, er innarbeidet i det nye forslaget. Dette gjelder for eksempel krav til registrering av deaktiverte (plomberte) våpen.

Ervervsgrunnlag

Komiteen finner det positivt at jakt, sportsskyting og samling av våpen lovfestes som ervervsgrunnlag i egne bestemmelser, hhv. §§ 11, 12 og 13. Dette tydeliggjør de alminnelige ervervsgrunnlagene som gjelder. Erverv av skytevåpen til andre formål, for eksempel museumsformål, er hjemlet i en egen bestemmelse i § 14.

Jaktgarderobe

Komiteen viser til at gjeldende jaktvåpengarderobe på seks våpen foreslås videreført. For de aller fleste jegere vil dette være et tilstrekkelig antall våpen til at forskjellige typer jakt kan gjennomføres. Personer som kan dokumentere særskilt behov, kan likevel få tillatelse til å erverve og ha flere enn seks våpen.

Komiteen vil bemerke at mange jegere bor på gårder hvor det har vært drevet jakt i generasjoner. I slike tilfeller går gjerne våpen i arv, slik at mange besitter flere enn seks våpen. Slik reglene praktiseres i dag, blir eierne nødt til å selge seg ned / kvitte seg med våpen før de kan erverve nye våpen.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, mener at slike våpen bør unntas fra begrensningene i jaktgarderoben. Ofte er dette gamle våpen som har større affeksjonsverdi enn verdi som jaktvåpen. Flertallet viser til at dette ikke vil gå ut over samfunnsikkerheten, da alle funksjonsdyktige våpen skal være nedlåst i godkjente våpenskap enten de er arvet eller kjøpt.

Komiteen viser til at forslaget til ny våpenlov § 11 første ledd om lovfesting av jaktvåpengarderoben gir jegere mulighet til å erverve inntil seks jaktvåpen. Komiteen støtter prinsippet om en jaktvåpengarderobe. Dette er en ordning som gir forutsigbarhet for jegerne og er ressursbesparende for myndighetene. Jegere er nærmest til å definere behovet for sine jaktformer, og for aktive jegere gir grensen på seks jaktvåpen unødige hindringer.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, mener en jaktvåpengarderobe på åtte våpen vil gi økt fleksibilitet for jegerne. Dette antallet gir rom for at de aller fleste vil kunne erverve, selge eller bytte ut sin beholdning av jaktvåpen innenfor garderobens antall. Å øke størrelsen på jaktvåpengarderoben vil også legge bedre til rette for enhetlig og forutsigbar saksbehandling, da det i mindre grad vil være behov for å vurdere «særskilt behov» for det enkelte våpen.

Flertallet mener at et bestemt antall på seks våpen kan bli for rigid i enkelte situasjoner, og foreslår at antallet økes til åtte våpen, slik enkelte høringsinstanser har foreslått.

Flertallet ønsker på denne bakgrunn å endre tallet seks til åtte våpen i § 11 første ledd og § 41 nr. 11

På denne bakgrunn fremmer flertallet følgende forslag til alternativ lovtekst:

«Våpenloven § 11 første ledd skal lyde:

Personar som er innført i Jegerregisteret, kan få løyve til å erverve og ha inntil åtte komplette skytevåpen som er løyvepliktige etter § 5, samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon etter § 6 og § 7 til jakt. Personar som kan dokumentere eit særskilt behov, kan likevel få løyve til å erverve og ha meir enn åtte skytevåpen.

Våpenloven § 41 nr. 11 skal lyde:

11. kva som vert rekna særskilt behov for erverv av meir enn åtte løyvepliktige skytevåpen til jakt, jf. § 11 første ledd, samt vilkår for fritak etter § 11 tredje ledd.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti viser til at det i forslag til lov åpnes for at hver person kan ha en garderobe på seks våpen. Dette medlem mener at det ikke bør åpnes for et unntak som kan gjelde tilsvarende mange våpen kun fordi de er arvet. Dette medlem mener det er inkonsekvent å gå for en grense på antall våpen per person som en hovedregel, men på den andre siden argumentere for at arvede våpen ikke vil gå ut over samfunnsikkerheten siden de vil være nedlåste i godkjente våpenskap. Da fremstår det som merkelig å ha en grense på antall våpen i det hele tatt. Dette medlem vil derfor ikke støtte forslaget.

Erverv av våpen til sportsskyting

Når det gjelder antall våpen som kan erverves for sportsskyttere, viser komiteen til at det er aktiviteten som avgjør. I utgangspunktet kan det bare gis ett våpen per godkjent skyteprogram, men det er ikke noen øvre grense for hvor mange program en kan delta på. Konkurranseskyttere kan imidlertid få tillatelse til å erverve reservevåpen. Komiteen viser til at dagens ordning

fungerer bra, og komiteen legger til grunn at ordningen kan videreføres som i dag.

Komiteen viser til at det i ny våpenlov foreslås å lovfeste reglene om godkjenning av skytter- og våpensamlerorganisasjoner samt reglene om at de tekniske programmene må være godkjent av politiet for å kunne danne grunnlag for erverv og innehav av skytevåpen til sportsskyting. Komiteen støtter forslaget.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet viser til at kravet om at tallet på løyvepliktige skytevåpen som kan erverves til sportsskyting, skal fastsettes i forskrift. Disse medlemmer mener at dagens ordning, der aktivitetsnivå og skyteprogram legges til grunn for antallet våpen som kan erverves til sportsskyting, fungerer godt, og viser til Justis- og beredskapsdepartementets uttalelser om at lovforslagets § 12 er ment å gjenspeile gjeldende rett. Det bør derfor presiseres i lovteksten at det er tale om at antall våpen skal fastsettes per skyteprogram slik ordningen er i dag, jf. våpenforskriften § 13.

Disse medlemmer fremmer på denne bakgrunn følgende forslag:

«Våpenloven § 12 fjerde ledd nr. 2 skal lyde:

2. talet på løyvepliktige skytevåpen som kan ervervast til sportsskyting per skyteprogram,»

Halvautomatiske rifler

Komiteen viser til at det i ny våpenlov foreslås å lovfeste et generelt forbud mot å erverve og besitte halvautomatiske rifler som opprinnelig er konstruert for helautomatisk funksjon eller er ment for militæret og politiet. Det åpnes likevel på strenge vilkår for at sportskyttere og andre aktive skyttere i for eksempel Norske Reserve Offiserers Forbund (NROF) kan få særskilt tillatelse til å erverve og ha slike våpen. Forbudet innebærer at enkelte våpentyper som i dag kan erverves på bakgrunn av avlagt jegerprøve, vil bli forbudt i fremtiden. Dette gjelder for eksempel Mini Ruger 14, som ble benyttet på Utøya 22. juli 2011.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Høyre, Fremskrittspartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at departementet har foreslått at forbudet også skal gjelde allerede ervervede våpen, siden skytevåpen generelt har lang levetid og at forbudet langt på vei vil bli undergravet om disse ble unntatt. Flertallet deler dette synet.

Flertallet viser også til at som en overgangsregel foreslås det at de som har slike våpen, får en frist på tre år til å avhende disse. Selv om våpnene i praksis ikke lenger er omsettelige i Norge, kan de selges til land som ikke har denne begrensningen. De våpen som ikke er avhendet innen fristen, må innleveres eller deaktiveres. Flertallet støtter forslaget.

Komiteen finner grunn til å påpeke at forbudet ikke rammer halvautomatiske jaktrifler generelt, slik at disse fremdeles kan erverves og benyttes til jaktformål som forutsatt.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti konstaterer at lovframlegget innebærer en skjerping av gjeldende rett i form av et forbud mot å erverve eller å ha halvautomatiske rifler med det største skadepotensialet, og er tilfredse med det. Disse medlemmer er også enige i at det innføres et særskilt krav til vandel for å få løyve til å erverve eller drive næringsvirksomhet med skytevåpen, våpendeler eller ammunisjon, i tillegg til at reglene for tilbakekallelse av løyve for å drive næringsvirksomhet er foreslått skjerpet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet merker seg at endringer i regelverket for våpen tidligere i liten grad har blitt gitt tilbakevirkende kraft. Det normale har vært at våpen som lovlig ble ervervet etter eldre regelverk, kunne beholdes til vedkommende våpeneiers død. Disse medlemmer har forståelse for at det kan være problematisk å avhende halvautomatiske rifler når markedet i Norge forsvinner. Disse medlemmer mener derfor at regjeringen bør vurdere en kompensasjonsordning for våpeneiere som omfattes av det nye forbudet.

På denne bakgrunn fremmer disse medlemmer følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler, kan kompenseres.»

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til at enkelte modeller av halvautomatiske rifler som er tillatt brukt på jakt etter dagens lovgivning, i ny våpenforskrift kan bli definert som forbudte i medhold av ny våpenlov § 5.

Disse medlemmer mener at eventuelle fremtidige vurderinger av hvilke riflemodeller som skal være tillatt brukt på jakt, ikke må gjelde allerede tildelte tillatelser. Det er allerede en etablert praksis at allerede ervervede våpen som var godkjent til jakt på ervervstidspunktet, fremdeles er godkjent for erverv, eie og besittelse til jakt etter at det har blitt innført forbud mot disse modellene. Det vises i denne forbindelse til forskrift om forbudte skytevåpen m.m. § 5 annet ledd. Disse medlemmer mener de nærmere overgangsreglene, jf. lovforslagets § 43 annet ledd, må gi en reell mulighet for at eiere av våpen som blir forbudt, kan få beholde disse såfremt våpnene er lovlig ervervet innen ikrafttredelsestidspunktet for forbudet.

Disse medlemmer viser til at våpenloven implementerer EUs våpendirektiv (Prop. 166 S (2016–2017)), noe som innebærer at jegere verken kan bruke eller besitte magasiner med høy kapasitet når ny lov trer i kraft. Dette innebærer at dagens tillatte jaktrifler ikke på lovlig vis kan gis høy skuddkapasitet. Denne begrensningen ivaretar intensjonen om at halvautomatiske jaktvåpen ikke skal ha høy skuddkapasitet.

Disse medlemmer fremmer med dette følgende forslag:

«Stortinget ber regjeringen sørge for at eventuelle fremtidige forbud i forskrifts form mot enkelte halvautomatiske riflemodeller som er tillatt brukt på jakt, ikke skal gjelde allerede tildelte tillatelser. De nærmere overgangsreglene, jf. forslaget til ny våpenlov § 43 annet ledd, må gi en reell mulighet for at eiere av våpen som blir forbudt, kan få beholde disse såfremt de er lovlig ervervet innen ikrafttredelsestidspunktet for eventuelle kommende forbud.»

«Stortinget ber regjeringen innføre en kompensasjonsordning for våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler dersom forbudet gis tilbakevirkende kraft.»

Komiteens medlem fra Sosialistisk Venstreparti mener at det ikke skal åpnes for å besitte og erverve halvautomatiske rifler som opprinnelig er konstruert for helautomatisk funksjon eller ment for militæret og politiet for sportsskyttere eller for andre. Der våpnene er brukt av organisasjoner som støtter Forsvaret som funksjon, bør det reguleres gjennom militære bestemmelser og ikke som et unntak i våpenloven. Dette medlem vil derfor gå imot dette forslaget.

Samlervåpen og ammunisjon

Komiteen viser til at ny våpenlov lovfester våpensamling som selvstendig ervervsgrunnlag på linje med jakt og sportsskyting.

Komiteen viser til at formålet med våpensamlinger er å dokumentere historiske eller våpentekniske forhold. Skyting med samlervåpen er derfor underlagt strengere krav enn for de øvrige ervervsgrunnlagene. Lovforslaget legger opp til at test- og demonstrasjonsskyting med løyvepliktige skytevåpen som er ervervet til samling, fastsettes i forskrift. Komiteen legger til grunn at samlere får anledning til å vise frem våpnene i kulturhistoriske demonstrasjonsskytinger og foreta funksjonstesting av våpnene når det er behov for dette. Komiteen legger til grunn at dette skjer i organiserte former i regi av våpensamlerorganisasjonene.

Komiteen viser til at lovforslaget legger opp til at alle skytevåpen skal ha en varig merking, og at de nærmere reglene om dette fastsettes i forskrifts form. For moderne skytevåpen skaper et slikt krav ingen proble-

mer. Alle nye våpen som blir produsert, har unike serienumre inngravert/stemplet fra fabrikken.

Komiteen viser til at eldre skytevåpen gjerne ikke har et slikt unikt serienummer, og for samlere vil et slikt krav om merking ødelegge den historiske og kulturelle verdien av våpenet. Av denne grunn har EUs våpendirektiv gjort unntak fra kravet om særskilt merking av samlervåpen som mangler slik merking. Ofte har slike våpen særkjennetegn som gjør disse unike for samlere, og dette bør være tilstrekkelig for individuell identifisering. Komiteen legger til grunn at Politidirektoratet sammen med samlersamlingene finner frem til ordninger som ivaretar kravet til individuell identifikasjon uten at den historiske og kulturelle verdien av våpenet går tapt.

Etter dagens regler kan Politidirektoratet på særskilte vilkår gi tillatelse til erverv av skytevåpen som ikke er tillatt til jakt og sportsskyting, slik som maskinpistoler og andre helautomatiske skytevåpen. Etter gjeldende forskrift forutsetter erverv av slike våpen at de er spesielt sjeldne eller har en særskilt historisk verdi. Under komiteens høring 9. januar 2018 kom det frem at vilkårene har vært vanskelige å praktisere fordi kravene oppfattes subjektivt avhengig av hvem som vurderer disse.

Komiteen er enig med departementet i at hensynet til å kunne dokumentere krigshistorien tilsier at det fremdeles bør være mulig å erverve militære våpen som er sjeldne eller har historisk verdi. Gode rutiner for godkjenning av våpensamlere og strenge krav til oppbevaring gjør at skaderisikoen kan holdes på et forsvarlig nivå. Komiteen legger til grunn at faginstansen på våpenhistorie, Forsvarsmuseet, sammen med Politidirektoratet og våpensamlerne finner frem til gode ordninger som sikrer at krigshistorien blir godt dokumentert for ettertiden.

Når det gjelder patronsamlerorganisasjoner, viser komiteen til at behovet for kontroll for å sikre samfunnet vil være mindre enn for skytevåpen. Komiteen legger til grunn at departementet i det forestående forskriftsarbeidet tar hensyn til dette i utformingen av forskriftene.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet viser til foreslått § 13 i ny våpenlov og vil understreke at det finnes andre legitime samleområder for patron-samlere enn rent våpenhistorisk begrunnede samleområder. For eksempel kan dette gjelde historiske eller geografiske samleområder. Disse medlemmer legger til grunn at departementet hensyntar dette i utformingen av forskriftene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, viser til at EUs reviderte våpendirektiv

artikkel 4 setter krav til merking av skytevåpen og våpendeler, og registrerer at det i lovforslaget § 26 blir foreslått å lovfeste slik merking. Etter EU-direktivet skal krav til merking som hovedregel også gjelde for samlervåpen, men det er adgang til å gi nasjonale unntaksregler. Flertallet merker seg at Justis- og beredskapsdepartementet i proposisjonen sier de er kjent med at merking kan påvirke omsetningsverdien til samlervåpen, men likevel ikke ønsker å gjøre unntak for slike våpen. Flertallet viser til at et krav om merking av samlervåpen kan ødelegge den historiske og kulturelle verdien av gjenstanden, og mener at regelverket må gi rom for at slike verdier kan bevares.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Fremskrittspartiet og Senterpartiet, fremmer følgende forslag:

«Våpenloven § 26 nytt tredje ledd skal lyde:

Kongen gjev reglar om unntak frå merking av skytevåpen etter første ledd for å unngå at merking vil ødelegge det kulturelle eller historiske verdet til skytevåpenet.»

Aldersbestemmelser

Komiteen viser til at dagens aldersgrenser for erverv av skytevåpen har fungert godt, og de foreslås videreført i den nye loven. I tillegg åpnes det for at revolver- og pistolskyttere over 18 år kan søke om unntak fra 21-årskravet når det er behov for dette. Bakgrunnen er at aktive skyttere i dag må få andre til å transportere pistol eller revolvere til og fra treninger og konkurranser. Komiteen støtter forslaget.

Personlige egenskaper

Komiteen viser til at lovforslaget legger opp til å videreføre gjeldende krav om at kun personer som er skikket til å ha skytevåpen, skal kunne erverve våpen. I kravet om skikkethet foreslås det et eget moment om egnet helse. Videre innføres det et selvstendig krav om vandel. Kravet om vandel skal erstatte pålitelighetskravet i dagens våpenlov. Det nærmere innholdet i vandelskravet skal fastsettes i forskrift.

Komiteen viser også til at for å unngå at skytevåpen havner i kriminelle miljøer, foreslås det presisert i loven at tilknytning til kriminelle miljøer vil være et relevant moment i vurderingen av om vedkommende er skikket til å erverve eller inneha skytevåpen. Det nærmere innholdet i denne vurderingen foreslås fastsatt i forskrifts form. Komiteen støtter forslagen.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti er enige i de foreslåtte innstramminger. Særlig at det skal legges vekt på at det nå skal være et krav til vandel med en presisering av vedkommende søkers helsetilstand, eventu-

elle tilknytning til kriminelle miljø og andre forhold som er viktig for samfunnstryggheten. Disse medlemmer mener det er svært viktig at disse kravene legges til grunn før løyve gis. Disse medlemmer er også enige i at de samme krav skal legges til grunn for utlån av våpen.

Utlån

Komiteen viser til at reglene om utlån av skytevåpen i hovedsak videreføres som i dag, men tidsbegrensningen på en måned tas bort. I tillegg innføres det et krav om at personer som ikke har egen tillatelse til å ha våpen, må innhente en særskilt tillatelse før vedkommende kan låne våpen av andre. Endringen har den fordel at den skikkethetsvurderingen som tidligere måtte foretas av utlåner, nå overføres til politiet. Komiteen støtter forslaget og viser til at flere av høringsinstansene er positive til endringene.

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til forslaget om å innføre et nytt krav om at personer som ikke har våpenløyve på tilsvarende våpen, må ha løyve fra politiet for å kunne låne skytevåpen.

Flertallet støtter at sikkerhetsvurderingen ved utlån av våpen til personer som ikke har våpenløyve fra tidligere, blir overført fra utlåner til politiet. Flertallet forutsetter at det blir etablert gode og effektive elektroniske rutiner, slik at ventetiden for et slikt løyve blir kortest mulig.

Flertallet støtter at det rettslige grunnlaget for løyvet ikke skal ha betydning for hvor lenge det kan gjelde. Flertallet forutsetter at dette løyvet også gjelder for tilsvarende våpen i fremtiden, inntil løyvet eventuelt blir trukket tilbake.

Flertallet mener at det er viktig å videreføre gjeldende ordning med at skytevåpen uten særskilt løyve kan lånes ut under forsvarlig tilsyn. Disse aktivitetene omfatter blant annet instruksjon og annen opplæring for medlemmer som ønsker å begynne med jakt eller skytesport. Dette er viktig for nye skyttere og jegere som ønsker å prøve aktiviteten før de låner eller kjøper våpen.

Krav til oppbevaring og transport

Komiteen viser til at dagens regler for oppbevaring og transport videreføres, dog slik at politiet kan gi dispensasjon fra kravet om at våpen skal oppbevares i fast bolig for pendlere og studenter som midlertidig bor andre steder. Komiteen støtter forslaget.

Kontroll med våpentillatelser

Komiteen viser til at det foreslås en lovfestet plikt for politiet til å føre kontroll med tillatelsene, for å se om

vedkommende fremdeles oppfylder vilkårene. Et av tiltakene som foreslås, er at politiet kan kreve kopi av medlemslister til godkjente skytter- og våpensamlerorganisasjoner. Politiet har også rett til å sjekke om våpen oppbevares trygt i våpeneiers bolig.

Komiteen viser til at politiet også får hjemmel til å ta midlertidig beslag i våpen og ammunisjon dersom det foreligger berettiget mistanke om brudd på de personlige vilkårene og det er grunn til å tro at våpenet kan bli misbrukt. En avgjørelse om midlertidig beslag kan gjelde inntil to uker. Etter den tid må politiet enten tilbakelevere våpnene eller trekke tilbake tillatelsen.

Komiteen viser til at når det foreligger berettiget mistanke om brudd på de personlige vilkårene, og det er grunn til å tro at våpenet kan bli misbrukt, må politiet kunne gripe inn og ta beslag uten at det gis forhåndsvarsel. Dette er forklaringen på at tidligere forhåndsvarsel er tatt ut av ny våpenlov. Komiteen støtter forslaget.

Komiteen viser til at det også blir innført en plikt for bobestyrere og arvinger om å melde inn våpen eller ammunisjon i forbindelse med dødsfallet.

Komiteens medlemmer fra Arbeiderpartiet og Sosialistisk Venstreparti mener at kontroll av at våpenloven følges, er av avgjørende betydning for at samfunnstryggheten skal opprettholdes. Disse medlemmer er derfor glade for at politiets plikt til å føre kontroll lovfestes. Oppfølging av at løyvehavere oppfylder kriteriene for å ha våpen, er vesentlig for at den alminnelige tryggheten er reell. At politiet får en hjemmel til å kunne ta beslag i våpen umiddelbart, er en naturlig konsekvens av en slik regel.

Komiteens medlemmer fra Senterpartiet mener det er viktig at politiet har mulighet for å føre kontroll med om innehaveren av et våpenløyve fremdeles oppfylder de personlige vilkårene for løyvet. I dag settes det krav om at politiet kan gjennomføre slik kontroll i privat bolig etter at det er gitt forhåndsvarsel om kontrollen.

Disse medlemmer viser til at kravet om forhåndsvarsel av politiet sin kontroll av oppbevaring i privat bolig er utelatt i lovteksten § 30 femte ledd. Disse medlemmer kan ikke akseptere at politiet, i forbindelse med sin kontroll av oppbevaring av våpen og ammunisjon, gjennom våpenlova skal få lov hjemmel til å kunne gå inn i hjemmet til folk uten forhåndsvarsel. Disse medlemmer mener at kravet om forhåndsvarsel må inn i lovteksten i § 30 femte ledd. De nærmere vilkårene for å kunne kreve tilgang til privat bolig kan fastsettes i forskrift, jf. lovforslaget § 41 nr. 28.

Disse medlemmer fremmer følgende forslag:

«Våpenloven § 30 femte ledd skal lyde:

For å gjennomføre kontroll med om krava for oppbevaring etter § 19 andre ledd er oppfylte, kan politiet krevje tilgang til innehavar sin private bustad i samsvar med dei vilkår som er fastsette i medhald av § 41 nr. 28. Politiet kan berre gjennomføre kontroll etter første punktum når innehavar er varsla minst 48 timar på førehand.»

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, viser til at kravet om opplæring for erverv av løyvepliktige skytevåpen, våpendeler og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7 er nytt i forslaget til ny våpenlov. Flertallet registrerer at hensikten med endringen er å styrke kravene til våpenkyndighet og å regelfeste de kravene som mange skytterorganisasjoner allerede setter for å stadfeste medlemskap i godkjent skytterforening.

Krav om opplæring ved førstegangs erverv

Komiteens flertall, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Senterpartiet og Sosialistisk Venstreparti, støtter at det blir innført et krav om opplæring ved førstegangs erverv av løyvepliktige skytevåpen. En organisert opplæring er viktig for å sikre god våpenbruk og for å sikre at både våpen og tilhørende ammunisjon blir brukt på en sikker og rett måte. Flertallet forutsetter at denne førstegangsopplæringen er tilstrekkelig også ved erverv av våpen av tilsvarende type.

Flertallet forutsetter at det i forskrift blir satt rammer for hvor omfattende førstegangsopplæringen skal være, og at jakt- og skytterorganisasjonene blir hørt i dette arbeidet. Et eventuelt krav om oppfølgende opplæring må være periodisk og av vesentlig mindre omfang.

Forslag fra mindretall

Forslag fra Arbeiderpartiet og Fremskrittspartiet:

Forslag 1

Stortinget ber regjeringen vurdere hvordan våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler, kan kompenseres.

Forslag fra Arbeiderpartiet og Senterpartiet:

Forslag 2

Våpenloven § 12 fjerde ledd nr. 2 skal lyde:

2. talet på løyvepliktige skytevåpen som kan ervervast til sportsskyting per skyteprogram,

Forslag fra Senterpartiet:

Forslag 3

Stortinget ber regjeringen sørge for at eventuelle fremtidige forbud i forskrifts form mot enkelte halvautomatiske riflemodeller som er tillatt brukt på jakt, ikke skal gjelde allerede tildelte tillatelser. De nærmere overgangsreglene, jf. forslaget til ny våpenlov § 43 annet ledd, må gi en reell mulighet for at eiere av våpen som blir forbudt, kan få beholde disse såfremt de er lovlig ervervet innen ikrafttredelsestidspunktet for eventuelle kommende forbud.

Forslag 4

Stortinget ber regjeringen innføre en kompensasjonsordning for våpeneiere som rammes av forbudet mot enkelte typer halvautomatiske rifler dersom forbudet gis tilbakevirkende kraft.

Forslag 5

Våpenloven § 30 femte ledd skal lyde:

For å gjennomføre kontroll med om krava for oppbevaring etter § 19 andre ledd er oppfylte, kan politiet krevje tilgang til innehavar sin private bustad i samsvar med dei vilkår som er fastsette i medhald av § 41 nr. 28. Politiet kan berre gjennomføre kontroll etter første punktum når innehavar er varsla minst 48 timar på førehand.

Komiteens tilråding

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står ovenfor og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak til lov

om våpen, skytevåpen, våpendelar og ammunisjon (våpenlova)

Kapittel 1 Lova sitt føremål og definisjonar

§ 1 Føremål

Føremålet med lova er å trygge samfunnet mot uønskte hendingar med våpen og å fremje ein trygg våpenbruk.

§ 2 Definisjonar

I denne lova meiner ein med:

1. Våpen: reiskap eller innretning som er laga for bruk i kamp eller jakt, eller som er laga for å likne på slike gjenstandar.
2. Skytevåpen: våpen eller andre innretningar som kan skyte ut, eller på annan måte sende ut prosjektil, gass, signallys, stråling, rakettar, eld eller liknande, samt våpen som kan skyte ammunisjon utan prosjektil. Skytevåpen som er deaktiverte etter § 27,

og gjenstandar som enkelt kan gjerast om til å skyte ut eller på annan måte sende ut prosjektil eller substansar som nemnt i første punktum, vert også rekna for skytevåpen.

3. Våpendelar: gjenstandar som er laga for eller særskild tilpassa for bruk i skytevåpen.
4. Ammunisjon:
 - a) patroner eller andre gjenstandar som er laga for å verte skotne i skytevåpen,
 - b) drivmiddel, tennmiddel og prosjektil til gjenstandar som er nemnde i bokstav a,
 - c) handgranat, bomber, rakettar, miner eller liknande gjenstandar, som er laga for å detonere, deflagrere eller sende ut lys, gass, gift, røyk eller liknande.

Kapittel 2 Sakleg og stadleg verkeområde

§ 3 Sakleg verkeområde

Lova gjeld for våpen, skytevåpen, våpendelar og ammunisjon.

Lova gjeld likevel ikkje for våpen, skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som er bestemte for eller som vert bruka i Forsvaret eller politiet si verksemd.

§ 4 Stadleg verkeområde

Lova gjeld for Noreg.

Lova gjeld for Svalbard, Jan Mayen og i dei norske bilanda, jf. lov 27. februar 1930 nr. 3 om Bouvet-øya, Peter I's øy og Dronning Maud Land m.m. med dei avgrensingar som Kongen fastset som følgje av dei stadlege forholda.

Kapittel 3 Skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 5 Løyve med vidare for skytevåpen

Den som vil erverve eller ha skytevåpen, må ha løyve frå politiet. Den som vil avhende skytevåpen, må trygge at den som ervervar skytevåpenet, har løyve frå politiet til å kunne erverve gjenstanden.

Utanom dei tilfella som er nemnde i §§ 10, 12 eller 13, kan ikkje politiet gje løyve til å erverve, ha, tilverke, importere eller omsette følgjande skytevåpen:

1. heilautomatiske skytevåpen,
2. skytevåpen som er kamuflerte som annan gjenstand,
3. halvautomatiske rifler som opphavleg er konstruerte for heilautomatisk funksjon eller for militæret eller politiet,
4. skytevåpen som vanlegvis vert bruka som krigsvåpen,
5. andre skytevåpen enn dei som er nemnde i nummer 1 til 4, som saknar ein lovleg bruk, eller som har særskilt farlege eigenskapar.

Kongen gjev forskrift om kva skytevåpen som ikkje er tillatne etter andre ledd nr. 5, unnatak frå løyveplikta etter første ledd samt registreringsplikt for skytevåpen som er unnateke frå løyveplikta.

§ 6 *Løyve med vidare for våpendelar*

Den som vil erverve eller ha våpendelar som fastsett i medhald av tredje ledd, må ha løyve frå politiet. Den som vil avhende løyvepliktige våpendelar, må trygge at den som ervervar gjenstanden, har løyve frå politiet til å kunne erverve gjenstanden. Politiet kan berre gje løyve til erverv etter første punktum når vedkomande har løyve til å ha skytevåpen som våpendelen kan brukast i.

Utanom dei tilfella som er nemnde i §§ 10, 12 eller 13, kan ikkje politiet gje løyve til å erverve, ha, tilverke, importere eller omsette nærare bestemte våpendelar som saknar ein lovleg bruk eller som gjev skytevåpen særskilt farlege eigenskapar.

Kongen gjev forskrift om kva våpendelar som er løyvepliktige etter første ledd, registreringsplikt for våpendelar som ikkje er løyvepliktige, samt kva våpendelar som ikkje er tillatne etter andre ledd.

§ 7 *Løyve med vidare for ammunisjon*

Den som vil erverve eller ha ammunisjon, må enten ha løyve til å ha og bruke skytevåpen som ammunisjonen passar i, eller ha særskilt løyve frå politiet. Eit særskilt løyve til å erverve ammunisjon etter første punktum skal, utanom dei tilfella som er nemnde i § 13, vere avgrensa til ei nærare bestemt mengde og kan ikkje gjevast for lengre tid enn tre månader, med mindre noko anna er fastsett i forskrift.

Den som vil avhende eller overlate ammunisjon, må tryggje at ervervar enten har løyve til å ha og bruke skytevåpen som ammunisjonen passar i, eller har særskilt løyve til erverv frå politiet. Første punktum gjeld ikkje for overlating til bruk i medhald av § 18 fjerde ledd. Det kan berre avhendast eller overlatast ammunisjon i mengder som står i rimeleg forhold til det føremålet som grunnleggjervet.

Utanom dei tilfella som er nemnde i §§ 10 eller 13, kan ikkje politiet gje løyve til å erverve, ha, tilverke, importere eller omsette følgjande ammunisjonstypar:

1. panserbrytande, brannstiftande og eksplosiv ammunisjon,
2. ammunisjon til pistol eller revolver med sentertening som har prosjektil med ekspanderande effekt, med unnatak for ammunisjon som vert bruka til sportsskyting,
3. andre ammunisjonstypar enn dei som er nemnde i nr. 1 og 2, når ammunisjonen enten saknar ein lovleg bruk eller gjev skytevåpen særskilt farlege eigenskapar.

§ 8 *Våpen som ikkje er skytevåpen*

Utanom dei tilfella som er nemnde i § 10, er det ikkje tillate å erverve, ha, importere, tilverke eller omsette nærare bestemte våpen som ikkje vert rekna for skytevåpen, som har eit stort skadepotensial eller som saknar ein lovleg bruk.

§ 9 *Ombygging av skytevåpen*

Den som har løyvepliktige skytevåpen, kan ikkje gjere vesentlege endringar i skytevåpenet utan etter løyve frå politiet.

§ 10 *Fritak i særskilde tilfelle*

Politiet kan gje løyve til å erverve, ha, importere, tilverke eller omsette gjenstandar som er nemnde i eller i medhald av § 5 andre og tredje ledd, § 6 andre og tredje ledd, § 7 tredje ledd eller § 8 når det ligg føre eit særskilt behov, og når omsynet til samfunnstryggleiken ikkje talar imot det.

Kapittel 4 Grunnlag for å kunne erverve og å ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 11 *Erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til jakt*

Personar som er innførte i Jegerregisteret, kan få løyve til å erverve og ha inntil åtte komplette skytevåpen som er løyvepliktige etter § 5, samt løyvepliktige våpendelar og ammunisjon etter §§ 6 og 7 til jakt. Personar som kan dokumentere eit særskilt behov, kan likevel få løyve til å erverve og ha meir enn åtte skytevåpen.

Politiet kan gje løyve etter første ledd til å erverve og ha rifler og hagler med enkeltskot eller manuell omlading og halvautomatiske hagler som er tillatne i eller i medhald av § 5 andre og tredje ledd. Politiet kan også gje løyve etter første ledd til erverv av halvautomatiske rifler som oppfyller krava til konstruksjon og utforming som er fastsette i medhald av fjerde ledd. Dei skytevåpena som er nemnde i første og andre punktum, må i tillegg oppfylle krava til jaktvåpen som er gjevne i eller i medhald av viltloven § 20.

Politiet kan i særskilde tilfelle gje fritak frå kravet om innføring i Jegerregisteret og kravet til våpentype etter andre ledd tredje punktum.

Kongen gjev forskrift om godkjenning av halvautomatiske rifler til jakt.

§ 12 *Erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til sportsskyting*

Personar som er medlemmer i godkjent skyttarorganisasjon, og som oppfyller krava til aktivitet og opplæring som er gjevne i medhald av fjerde ledd nr. 1, kan få løyve til å erverve og ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7 til sportsskyting. Løyvet gjeld berre for skytevåpen og våpendelar

som kan brukast i skyttarorganisasjonen sine godkjente skyteprogram, og i det talet som vert fastsett i medhald av fjerde ledd nr. 2.

Politiet kan gje løyve etter første ledd til å erverve og ha rifler eller hagler med enkeltskot eller manuell omlading, halvautomatiske hagler, pistolar og revolverar som er tillatne i eller i medhald av § 5 andre og tredje ledd. Politiet kan også gje løyve til erverv av halvautomatiske rifler som oppfyller krava til konstruksjon og utforming som er fastsette i medhald av fjerde ledd nr. 4.

Eit løyve etter andre ledd kan på vilkår som er fastsette i medhald av fjerde ledd nr. 1, også omfatte halvautomatiske rifler som nemnt i § 5 andre ledd nr. 3 og nærare bestemte våpendelar som er forbodne i medhald av § 6 tredje ledd.

Kongen gjev forskrift om:

1. krav til aktivitet og opplæring for erverv av løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7, medrekna særskilde krav for erverv av skytevåpen og våpendelar etter tredje ledd,
2. talet på løyvepliktige skytevåpen som kan ervervast til sportsskyting,
3. kva våpendelar som kan ervervast i medhald av tredje ledd,
4. godkjenning av halvautomatiske rifler til sportsskyting, medrekna godkjenning av halvautomatiske rifler som nemnt i § 5 andre ledd nr. 3.

§ 13 *Erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til samling*

Personar som er medlemmer i godkjent våpensamlarorganisasjon, og som oppfyller krava til våpendugleik som er fastsette i medhald av femte ledd nr. 2, kan få løyve til å erverve og ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7 til samling. Eit løyve som nemnt i første punktum skal vere sakleg avgrensa til eitt eller fleire våpenhistorisk grunnleggjende samleområde.

Politiet kan likevel berre gje løyve til å erverve og ha skytevåpen som er nemnde § 5 andre ledd, eller som er forbodne i medhald av § 5 tredje ledd, og våpendelar som er forbodne i medhald av § 6 tredje ledd, når skytevåpenet eller våpendelen enten er særskild sjeldan, eller når gjenstanden dokumenterer forhold av særskild historisk betyding.

Politiet kan i samsvar med forskrift fastsett i medhald av femte ledd nr. 4 gje løyve til å erverve og ha ammunisjon som nemnt i § 7 tredje ledd eller i medhald av § 41 nr. 6.

Den som har erverva løyvepliktige gjenstandar som nemnde i §§ 5, 6 eller 7 etter reglane i denne paragrafen, kan ikkje bruke gjenstandane til andre føremål enn samling.

Kongen gjev forskrift om:

1. vilkår for å rekne samleområde som våpenhistorisk grunnleggjende,
2. krav til våpendugleik for erverv til samling,
3. talet på løyvepliktige skytevåpen eller våpendelar etter §§ 5 og 6 som kan ervervast til samling,
4. erverv av løyvepliktig ammunisjon til samling, medrekna ammunisjon som nemnt i § 7 tredje ledd,
5. test- og demonstrasjonsskyting med løyvepliktige skytevåpen som er erverva til samling.

§ 14 *Erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til andre føremål*

Personar som kan dokumentere eit behov eller annan rimeleg grunn for å erverve og ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7 til andre føremål enn dei som er nemnde i §§ 11 til 13, kan få løyve til å erverve og ha slike gjenstandar. Behov eller annan rimeleg grunn som nemnd i første punktum kan til dømes vere minneverde, museumsføremål eller næringsverksemd.

Kapittel 5 Kven som kan erverve og ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 15 *Krav til alder*

Aldersgrensa for å kunne erverve og ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon er 18 år. For erverv av pistol og revolver som krev løyve etter § 5 første ledd, eller våpendelar til pistol eller revolver som er løyvepliktige i medhald av § 6 tredje ledd, er aldersgrensa likevel 21 år.

Politiet kan gje personar som har fylt 16 år, fritak frå alderskravet for hagler og rifler når verje samtykker til ervervet, og når skytevåpenet eller våpendelen kan oppbevarast av verje eller annan person som oppfyller vilkåra for erverv etter første ledd og § 16. Politiet kan likevel ikkje gje personar under 18 år løyve til å kjøpe skytevåpen.

Politiet kan gje personar over 18 år fritak frå alderskravet for erverv av pistol, revolver og våpendelar til slike våpen. Eit vedtak om fritak etter første punktum skal gjerast tidsavgrensa for inntil eitt år.

§ 16 *Krav til vandel og personlege eigenskapar*

Politiet kan berre gje løyve til å erverve og ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 til personar som oppfyller krav til vandel og edruskap, og som ikkje av andre grunnar er uskikka. Med uskikka etter første punktum meiner ein helsemessige forhold, tilknytning til kriminelle miljø eller andre forhold som påverkar evna til å bruke, eller tilliten til at vedkomande vil bruke gjenstanden i samsvar med vilkår eller føresetnader for løyvet.

Politiet kan i samsvar med forskrift fastsett i medhald av tredje ledd bestemme at personar som ikkje kan dokumentere kravet til vandel etter første ledd, må oppfylle krav til butid før det kan gjevast løyve til å erverve og ha løyvepliktige gjenstandar etter §§ 5, 6 eller 7.

Kongen gjev forskrift om kravet til vandel etter første ledd og kravet til butid etter politiregisterloven § 36 andre ledd.

§ 17 *Krav til juridiske personar*

Politiet kan berre gje løyve til å erverve og ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 til juridiske personar som oppfyller krav til vandel. Dei fysiske personane i organisasjonen som er ansvarlege for å levere ut, bruke og oppbevare gjenstandane på vegne av organisasjonen, må i tillegg oppfylle vilkåra for erverv etter §§ 15 og 16.

Kapittel 6 Utlån, oppbevaring, transport og inn- og utføring av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

§ 18 *Lån eller overlating av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon*

Den som har løyve til å ha løyvepliktige skytevåpen og våpendelar etter §§ 5 eller 6, kan låne tilsvarende gjenstand. Utlånar må tryggje at låntakar har løyve før han låner han ut, og skal gje ei skriftleg fråsegn om utlånnet.

Den som ikkje har løyve, må ha løyve frå politiet for å kunne låne løyvepliktige skytevåpen eller våpendelar. Kapittel 4 og 5 i denne lova gjeld tilsvarende for løyve til lån av skytevåpen eller våpendelar.

Den som har skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som er fritekne frå løyveplikt etter §§ 5, 6 eller 7, kan ikkje låne ut eller overlate gjenstanden til personar under 18 år, med mindre vedkomande har særskilt løyve etter § 15 andre ledd. Dette gjeld også for gjenstandar som er underlagde særskild aldersgrense i medhald av § 41 nr. 14.

Første, andre og tredje ledd gjeld ikkje for kortvarig overlating av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon under forsvarleg tilsyn av eigar eller løyvehavar eller av nokon som handlar på vegne av eigar eller løyvehavar. Skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon kan likevel ikkje overlatast til personar som enten har fått tilbakekalla løyvet etter § 31 første ledd første punktum, som er gjeve forbod mot å erverve eller ha skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter § 31 andre ledd, eller når det elles er grunn til å tru at vedkomande ikkje oppfyller vilkåra etter § 16.

§ 19 *Krav til oppbevaring av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon*

Den som oppbevarer skytevåpen, skal syte for at det er tømt for ammunisjon.

Den som har løyvepliktige skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7, skal oppbevare desse i sin faste bustad. Politiet kan likevel for ein periode på inntil eitt år av gangen gjere unnatak frå dette kravet om ikkje tryggleiksmessige forhold talar imot det.

Løyvepliktige skytevåpen, eller nærare bestemte delar til skytevåpenet, skal oppbevarast nedlåste i godkjent tryggingsskap eller i godkjent våpenrom. Ammunisjon skal oppbevarast nedlåst.

Kongen gjev forskrift om:

1. kva våpendelar som kan oppbevarast nedlåste i staden for komplette skytevåpen,
2. krav til oppbevaring av ammunisjon,
3. krav til godkjenning av tryggingsskap eller våpenrom,
4. særskilde krav til oppbevaring for personar som har løyve til å ha eit nærare fastsett tal løyvepliktige skytevåpen,
5. særskilde krav til oppbevaring av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon for personar som driv næringsverksemd etter § 23,
6. særskilde krav til oppbevaring av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon for andre juridiske personar enn næringsdrivande etter § 23.

§ 20 *Krav til mellombels oppbevaring, transport og sending av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon*

Den som har, brukar, mellombels oppbevarer eller transporterer løyvepliktige skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7, skal ha med dokumentasjon på lovleg tilkomst til gjenstandane og skal syne fram dokumentasjonen på førespurnad frå politiet.

Den som mellombels oppbevarer eller transporterer skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som nemnd i første ledd, skal syte for at gjenstandane er forsvarleg tryggja mot at uvedkomande får tak i dei. Under transport eller mellombels oppbevaring skal gjenstandane vere pakka slik at dei ikkje er synlege eller lett tilgjengelege. Skytevåpen og ammunisjon, som nemnd i første ledd, skal vere åtskilde under transport og mellombels oppbevaring, med mindre skytevåpen og ammunisjon vert oppbevarte i tryggingsskap eller våpenrom etter § 19.

§ 21 *Innførsel av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon*

Den som skal innføre løyvepliktige skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 inn i eller gjennom norsk tollområde, må ha løyve frå politiet. Første punktum gjeld også for gjenstandar som er deaktiverte i samsvar med reglane etter § 27. Politiet kan gje løyve etter første punktum når søkar kan dokumentere at innførselen oppfyller dei vilkåra som er fastsette i medhald av andre ledd.

Kongen gjev forskrift om:

1. vilkår for innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon i medhald av løyve etter § 23,
2. vilkår for innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon til eige bruk,
3. mellombels innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon.

§ 22 Utførsel av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Den som i medhald av løyve etter § 23 skal føre løyvepliktige skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon etter §§ 5, 6 eller 7 ut av norsk tollområde, må ha løyve frå Utanriksdepartementet. Første punktum gjeld også for skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som er deaktiverte i samsvar med reglane etter § 27. Utanriksdepartementet kan gje løyve etter første punktum når søkar kan dokumentere at utførselen oppfyller dei vilkåra som er fastsette i lov eller forskrift gjeven i medhald av lov.

Den som skal utføre løyvepliktige gjenstandar etter §§ 5, 6 eller 7 i eigenskap av privatperson, må ha løyve frå politiet. Første punktum gjeld også for gjenstandar som er deaktiverte i samsvar med reglane etter § 27. Politiet kan gje løyve etter første punktum til personar som kan dokumentere at utførselen oppfyller dei vilkåra som er fastsette i medhald av tredje ledd.

Kongen gjev forskrift om vilkår for utførsel etter andre ledd og mellombels utførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon.

Kapittel 7 Næringsverksemd, tilverking, merking, deaktivering samt godkjenning av skyttar- og våpensamlarorganisasjonar og skytebaner

§ 23 Næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Den som skal drive næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, må ha løyve frå politiet. Med næringsverksemd etter første punktum meiner ein mellom anna handel, tilverking for sal, reparasjon eller ombygging, utleige eller mekling.

Det kan berre gjevast løyve etter første ledd til personar som oppfyller krava til personlege eigenskapar etter § 16 og krava til alder og fagkunnskap som vert gjevne i medhald av fjerde ledd.

Gjeld søknaden om løyve etter første ledd ein juridisk person, må føretaket oppfylle krava til vandel etter § 17. Dagleg leiar i organisasjonen, og andre som er ansvarlege for den daglege drifta, må i tillegg oppfylle krava til personlege eigenskapar etter § 16 og krava til alder og fagkunnskap som vert gjevne i medhald av fjerde ledd.

Kongen gjev forskrift om:

1. krav til alder og fagkunnskap for å kunne få løyve etter første ledd,

2. krav til opningstid, næringslokale, innreiing, utstyr, dokumentasjon, registrering og rapportering av drift i medhald av løyve etter første ledd.

§ 24 Overføring av løyve til å drive næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til døds- eller konkursbu

Om den som har løyve til å drive næringsverksemd etter § 23, døyrr eller går konkurs, kan dødsbuet, rettseterføljarane eller konkursbuet drive verksemda i medhald av løyvet for inntil eitt år.

Den som vil drive i medhald av første ledd, må sende melding om framhalden drift og namn på dagleg leiar og andre som er ansvarlege for den daglege drifta, til den mynda som gav løyvet.

Drift i medhald av første ledd kan berre skje når dagleg leiar og andre som er ansvarlege for den daglege drifta, oppfyller vilkåra etter § 23 andre ledd.

§ 25 Tilverking av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til eige bruk

Den som vil tilverke skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som er løyvepliktige etter §§ 5, 6 eller 7, til eige bruk, må ha løyve frå politiet.

Politiet kan gje løyve etter første ledd til personar som oppfyller vilkåra for erverv etter kapittel 4 og 5.

Personar som har løyve til å ha og bruke skytevåpen kan til eige bruk likevel tilverke ammunisjon for desse skytevåpna utan særskilt løyve frå politiet.

§ 26 Merking av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Den som tilverkar, varig innfører eller omsetter skytevåpen eller våpendelar som er løyve- eller registreringspliktige etter §§ 5 eller 6, skal tryggje at gjenstandane har eit unikt merke.

Den som tilverkar, varig innfører eller omset ammunisjon som er løyvepliktig etter § 7, skal tryggje at ammunisjonen oppfyller krava til merking som er fastsette i medhald av lova her. Første punktum gjeld ikkje for tilverking av ammunisjon til eige bruk.

Kongen gjev reglar om unnatak frå merking av skytevåpen etter første ledd for å unngå at merking vil øydelegge det kulturelle eller historiske verdet til skytevåpenet.

§ 27 Deaktivering og destruksjon av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Den som har løyve til å drive ombygging, reparasjon eller tilverking av skytevåpen, kan også deaktivere skytevåpen. Deaktivering av skytevåpen skal skje i samsvar med reglar fastsette i forskrift i medhald av denne lova.

Skytevåpen, våpendelar og ammunisjon kan destruerast ved å overlata gjenstandane til politiet.

§ 28 Godkjenning av skyttar- og våpensamlarorganisasjonar og tekniske program

Skyttar- eller våpensamlarorganisasjonar må vere godkjente av politiet for at dokumentert medlemskap skal kunne gje grunnlag for løyve til erverv av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter § 12.

Politiet kan godkjenne skyttar- og våpensamlarorganisasjonar når dei:

1. har eit føremål som har sakleg samanheng med skyteaktiviteten,
2. organiserer faste skyte- eller samlaraktivitetar, og
3. har ein fast organisasjonsstruktur, medrekna eit sentralt medlemsregister.

Politiet kan etter søknad frå godkjente skyttarorganisasjonar godkjenne skyttarforbunda sine tekniske program i samsvar med krava som er fastsette i medhald av denne lova.

§ 29 Godkjenning av skytebaner

Organisert skyting kan berre skje på skytebane eller anna område som er godkjent av politiet.

Kongen gjev forskrift om krav til tryggleik og miljø for skytebaner og skytefelt.

Kapittel 8 Kontroll med tildelte løyve

§ 30 Politiet sin kontroll

Politiet skal føre kontroll med at dei som har løyve etter denne lova, framleis oppfyller krava til personlege eigenskapar som er gjevne i eller i medhald av §§ 16 eller 17.

Politiet kan føre kontroll med om andre vilkår eller føresetnader for løyve etter denne lova er oppfylte. Politiet kan som ein del av denne kontrollen krevje å få overlevert kopi av medlemslister frå godkjente skyttar- og våpensamlarorganisasjonar.

Politiet skal ta hand om skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som er løyvepliktige etter §§ 5, 6 eller 7, når vedkomande ikkje kan dokumentere lovleg tilkomst og når det ikkje ut frå omstenda synest klart at vedkomande likevel har løyve til å ha gjenstanden.

Politiet kan ta hand om våpen, skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som ikkje er løyvepliktige når den som har, oppbevarer eller transporterer gjenstanden, ikkje oppfyller kravet til alder etter § 15 og ikkje er under forsvarleg tilsyn av myndig person. Gjenstandar som vert tekne hand om etter første punktum skal på førespurnad overlatast til eigar eller verje når eigaren er under 18 år. Politiet kan destruere gjenstandar som ikkje er kravd utleverte innan 12 månader.

For å gjennomføre kontroll med om krava for oppbevaring etter § 19 andre ledd er oppfylte, kan politiet krevje tilgang til innehavar sin private bustad i samsvar med dei vilkåra som er fastsette i medhald av § 41 nr. 28.

§ 31 Tilbakekall av løyve til å ha skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Politiet skal tilbakekalle løyve til å ha løyvepliktige skytevåpen, våpendelar og ammunisjon etter §§ 5, 6 og 7 når vedkomande ikkje lenger oppfyller vilkåra i eller i medhald av §§ 16 eller 17. Politiet kan også tilbakekalle løyve til å ha gjenstandar som er nemnde i første punktum, når vedkomande ikkje lenger har behov for eller annan rimeleg grunn til å ha den løyvepliktige gjenstanden.

På dei vilkåra som følgjer av første ledd første punktum, kan politiet gjere vedtak om at vedkomande ikkje kan erverve eller ha skytevåpen som er unnateke frå løyveplikt etter § 5 tredje ledd, samt våpendelar og ammunisjon til slike skytevåpen.

Når politiet har gjort vedtak etter første eller andre ledd, skal den vedtaket gjeld overlata gjenstandane til politiet i samsvar med pålegg frå politiet. Politiet kan også gje pålegg om at personar som har fått førehandsvarsel om tilbakekall av våpenløyve, mellombels skal overlata skytevåpen, våpendelar og ammunisjon til politiet.

Når politiet har ein grunna mistanke om brot på vilkåra i eller i medhald av § 16, og det er grunn til å tru at våpenet kan misbrukast, kan politiet gje pålegg om at vedkomande skal overlata skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon til politiet i inntil to veker før førehandsvarsel er sendt.

Den som har fått inndrege løyvet etter første eller andre ledd skal avhende gjenstandane innan 12 månader frå det tidspunktet løyvet vart inndrege. Politiet kan destruere gjenstandar som ikkje er avhenda innan dette tidspunktet utan nokon skyldnader til eigar. Politiet skal overlata gjenstandar som tilhører andre enn den som har fått inndrege løyvet, til eigar.

§ 32 Tilbakekall av løyve til å drive næringsverksemd med skytevåpen, våpendelar og ammunisjon

Politiet skal tilbakekalle løyve til å drive næringsverksemd etter § 23 første ledd når den som har løyvet, eller den ansvarlege for drifta ikkje lenger oppfyller vilkåra fastsette i eller i medhald av § 23 andre og tredje ledd. Politiet kan også tilbakekalle løyve til å drive næringsverksemd etter § 23 første ledd når den som har løyvet, ikkje oppfyller andre krav for løyvet som er fastsette i lova her eller i forskrift gjeven i medhald av denne lova.

Reglane i § 31 andre til femte ledd gjeld tilsvarende for tilbakekall av løyve til å drive næringsverksemd.

§ 33 Tilbakekall av godkjenning som skyttar- eller våpensamlarorganisasjon

Politiet kan tilbakekalle godkjenning som skyttar- eller våpensamlarorganisasjon når organisasjonen

ikkje lenger oppfyller dei vilkåra og krava som er fastsette i medhald av denne lova.

§ 34 Konkursbu

Om bustyrar finn skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som er løyve- eller registreringspliktige etter §§ 5, 6 eller 7, skal han varsle politiet utan ugrunna opphald. Bustyrar kan etter samtykke frå politiet mellombels oppbevare gjenstandar som er nemnde i første punktum, inntil buet er ferdig handsama.

Reglane om oppbevaring i eller i medhald av § 19 gjeld tilsvarande for oppbevaring i samband med skifte av konkursbu.

§ 35 Dødsbu

Om ein person som har skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som er løyve- eller registreringspliktige etter §§ 5, 6 eller 7, dør, kan arvingane etter politiet sitt samtykke mellombels oppbevare gjenstandane til skiftet er gjennomført. Reglane om oppbevaring gjevne i eller i medhald av § 19 gjeld tilsvarande for oppbevaring i samband med skifte av dødsbu.

Kapittel 9 Forvaltning, gebyr og straff

§ 36 Våpenregister

Politiet skal føre eit sentralt våpenregister over skytevåpen, våpendelar og ammunisjon som er løyvepliktige etter §§ 5, 6 eller 7, og over personar som har løyve eller godkjenningar etter denne lova. Registeret skal også innehalde opplysningar om skytevåpen og våpendelar som er registreringspliktige etter § 5 tredje ledd eller § 6 tredje ledd, og om personar som ervervar eller har slike gjenstandar.

Føremålet med registeret er å handsame opplysningar for å gjennomføre kontroll med at reglane i våpenlov og forskrift vert følgde samt å trygge ei forsvarleg våpenforvaltning.

Kongen gjev forskrift om:

1. kven som er handsamingsansvarleg,
2. kva for opplyskingskategoriar som kan registrerast,
3. kven som har tilgang til opplysingane,
4. innsyn, retting, sperring og sletting av opplysingar,
5. informasjonstryggleik og internkontroll,
6. utlevering av opplysingar,
7. klagehandsaming.

Alle opplysingar frå sentralt våpenregister kan unnatakast frå offentlegheit når det er grunn til å tru at opplysingane vil kunne brukast til strafflagde handlingar.

§ 37 Gebyr og utgifter

Politiet kan krevje gebyr for å dekke våpenforvaltninga sine utgifter til å utferde løyve eller godkjenningar som er gjevne i eller i medhald av denne lova. Gebyret

kan også omfatte naudsynte utgifter til sakkunnig bistand når sakshandsaminga krev særskild fagdugleik.

§ 38 Forholdet til forvaltningsloven

Forvaltningsloven gjeld for saker etter denne lova. Politiet kan likevel krevje at personar stiller til intervju for å vurdere om vilkåra etter § 16 er oppfylte.

§ 39 Straff

Forsettleg eller aktlaust brot på føresegner som er fastsette i eller i medhald av §§ 5, 6, 7, 8, 9, 18, 19, 20, 21, 22, 25, 26, 27, 28, 29, 34 eller 35, vert straffa med bøter eller fengsel i inntil tre månader om forholdet ikkje kjem inn under strengare straffebod.

§ 40 Tidsavgrensa våpenamnesti

Kongen kan bestemme at det ikkje skal gjevast påtale for brot på kravet til løyve- eller registreringsplikt etter §§ 5, 6 eller 7 for personar som innan eit tidsrom som Kongen bestemmer, melder frå til politiet om at vedkomande har slike gjenstandar.

§ 41 Forskrifter

Kongen kan gje forskrift om mellom anna:

1. definisjon av våpen og gjenstandar som er nemnde i denne lova,
2. lova sitt saklege verkeområde, medrekna reglar om når lova skal gjelde for ammunisjon som høyrer inn under Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap,
3. unnatak frå våpenlova for skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som skal brukast på boreplattformer, norske skip med vidare, jf. § 4,
4. krav til kontroll av ervervar sin identitet og våpenløyve ved distansehandel med skytevåpen, våpendelar og ammunisjon, jf. §§ 5, 6 og 7,
5. sakshandsamingsreglar for søknad om løyve etter §§ 5, 6 og 7, medrekna utferding av våpenkort og EU sitt våpenpass, kor lenge eit løyve til erverv etter §§ 5 og 6 gjeld, samt unnatak frå løyveplikt etter § 7 første ledd,
6. kva ammunisjon som ikkje er tillaten etter § 7 tredje ledd nr. 3,
7. kor lenge eit løyve for erverv av ammunisjon kan gjelde, jf. § 7 første ledd andre punktum,
8. kva våpen som ikkje er tillatne etter § 8,
9. kva endringar som er nemnde i § 9 som krev løyve frå politiet,
10. vilkår for fritak etter § 10,
11. kva som vert rekna for særskilt behov for erverv av meir enn åtte løyvepliktige skytevåpen til jakt, jf. § 11 første ledd, samt vilkår for fritak etter § 11 tredje ledd,
12. vilkår for godkjenning av samleområde, jf. § 13 første ledd, samt vilkår for erverv av skytevåpen eller

- våpendelar etter § 13 andre ledd, medrekna krav til historisk eller våpenteknisk grunnlag,
13. ervervsgrunnlag etter § 14 samt krav til opplæring, kva våpentypar som kan ervervast, og det tal løyvepliktige skytevåpen eller våpendelar etter §§ 5 og 6 som kan ervervast etter § 14,
 14. vilkår for fritak frå alderskravet i § 15 andre og tredje ledd og om aldersgrense for å kunne erverve og ha nærare bestemte våpen som ikkje vert rekna for skytevåpen etter § 2,
 15. kravet til at søkar må vere skikka etter § 16,
 16. erverv av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon til juridiske personar, medrekna krav til våpendeduleik, jf. § 17,
 17. kravet til vandel for juridiske personar, jf. § 17,
 18. krav til overlating av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, jf. § 18 fjerde ledd,
 19. krav til oppbevaring av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som ikkje er løyvepliktige etter §§ 5, 6 eller 7, jf. § 19,
 20. krav til mellombels oppbevaring, transport og sending av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, jf. § 20,
 21. krav til merking og registrering ved mellombels innførsel av skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, jf. § 21,
 22. løyveplikt for inn- eller utførsel av våpen, skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som ikkje er løyve- eller registreringspliktige etter §§ 5, 6 eller 7, jf. §§ 21 og 22,
 23. sakshandsamingsreglar for søknad om løyve til inn- eller utførsel av våpen, skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon, jf. § 21 og 22,
 24. gjennomføring av § 23, medrekna kravet til løyve for næringsverksemd med gjenstandar som ikkje er løyvepliktige etter §§ 5, 6 eller 7, fritak frå kravet til løyve for godkjente skyttarorganisasjonar sitt sal av ammunisjon, reglar for bytte av dagleg leiar, reglar for overlating av skytevåpen, våpendelar og ammunisjon mellom personar som har løyve etter § 23, og sakshandsamingsreglar for søknad om løyve,
 25. merking etter § 26,
 26. tekniske krav for deaktivering samt reglar for kontroll med og dokumentasjon for at skytevåpen er deaktiverte på lovleg måte, jf. § 27,
 27. krav for godkjenning av skyttar- eller våpensamlarforeiningar samt vilkår for godkjenning av tekniske reglement og skyteprogram, jf. § 28,
 28. politiet sin kontroll med tildelte løyve samt vilkår for å krevje tilkomst til privat bustad, jf. § 30,
 29. vilkår for tilbakekall av løyve etter §§ 31 til 33 og pålegg om overlating av skytevåpen etter §§ 31 og 32,
 30. fastsetting av gebyr, jf. § 37,
 31. forholdet til forvaltningsloven, medrekna sakshandsamingsreglar og reglar knytte til intervju, jf. § 38,
 32. våpenamneste, jf. § 40,
 33. overgangsreglar etter § 43, medrekna krav ved avhending av skytevåpen som er lovleg deaktiverte før ikraftsetjing av lova her, og reglar for gjennomføring av forboda mot skytevåpen, våpendelar eller ammunisjon som vert forbodne i medhald av § 5 andre ledd nr. 5, § 6 tredje ledd og § 41 nr. 6.

§ 42 *Ikraftsetjing*

Lova gjeld frå den tid Kongen fastset.

Kongen kan setje i kraft dei ulike reglane til ulik tid. Frå same tid vert lov 9. juni 1961 nr. 1 om skytevåpen og ammunisjon mv. oppheva.

§ 43 *Overgangsreglar*

Forbodet mot halvautomatiske rifler etter § 5 andre ledd nr. 3 trer i kraft tre år etter ikraftsetjinga av denne lova.

Kongen kan gje nærare overgangsreglar.

Oslo, i justiskomiteen, den 27. februar 2018

Lene Vågslid

leder

Liv Gustavsen

ordfører

